

วัดทองธรรมชาติ

ประวัติความเป็นมา

วัดทองธรรมชาติ เป็นวัดโบราณ ไม่ปรากฏนามผู้สร้าง เดิมเรียกกันว่า **วัดทองบน**คู่กับวัดทองล่าง (วัดทองนพคุณ) สันนิษฐานว่าน่าจะสร้างในสมัยกรุงศรีอยุธยาเนื่องจากเสนาสนะเป็นสถาปัตยกรรมสมัยอยุธยา ในสมัยรัชกาลที่ ๑ พระองค์เจ้าหญิงกุ (ต่อมาคือพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงนรินทรเทวี) ซึ่งเป็นขนิษฐภคินีในพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช หรือเรียกกันว่าเจ้าครอกวัดโพธิ์กับพระสวามี คือ หม่อมมุก (กรมหมื่นนรินทรพิทักษ์) ทรงบูรณปฏิสังขรณ์และสร้างพระอุโบสถใหม่ แต่การก่อสร้างไม่แล้วเสร็จเพราะกรมหมื่นนรินทรพิทักษ์สิ้นพระชนม์ลง ครั้นรัชกาลที่ ๓ ทรงทราบข่าวว่าวัดทองธรรมชาติบูรณะยังไม่เสร็จ จึงโปรดให้พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเดชาติศร เป็นแม่กองก่อสร้างจนเสร็จ และทรงรับไว้เป็นพระอารามหลวง

สถานะและที่ตั้ง

วัดทองธรรมชาติ เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดวรวิหาร ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา เลขที่ ๑๔๑ ถนนสมเด็จพระยา แขวงคลองสาน เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร มีที่ดินตั้งวัด เนื้อที่ ๑๖ ไร่ ๑ งาน ๑๖.๕ ตารางวา

สิ่งสำคัญในพระอาราม

พระอุโบสถ เป็นอาคารก่ออิฐถือปูน หลังคามุงกระเบื้อง ประดับช่อฟ้าใบระกา ทางหงส์ หน้าบันลายปูนปั้นบานประตูหน้าต่างด้านนอกลงรักเขียนลายทอง มีลักษณะเป็นลายกลับสองชั้น ช่างเขียนชื่อนายมัน เขียนเมื่อปีพุทธศักราช ๒๔๕๗ ภายในมีภาพจิตรกรรมฝาผนัง ซึ่งเขียนเมื่อครั้งสร้างพระอุโบสถสมัยรัชกาลที่ ๓ บริเวณเหนือขอบหน้าต่างเขียนเป็นภาพเทพชุมนุม แบ่งตามศักดิ์ ๓ ชั้น ร่องลงมาเป็นภาพพระพุทธรูปประวัติฝีมือเขียนแบบไทย ภาพที่อยู่หลังพระประธาน เป็นภาพมองจากที่สูง ผู้เขียนคงเขียนขึ้นเพื่อแสดงที่อยู่ของผู้ปฏิสังขรณ์วัดนี้ เป็นภาพห้องที่วังบูรพาภิรมย์ สมัยรัชกาลที่ ๓ เห็นวังตั้งเด่นอยู่กลาง แวดล้อมด้วยตึกใหญ่ช้าง ๆ หลายหลัง ต่อจากกำแพงวังเป็นทางเดินปูอิฐสีแดง ต่อมาเป็นห้องแถวซึ่งมีทั้งคนไทยอาศัยอยู่ และคนจีนทำการค้าขายตามลำคลองมีโรงสำหรับเก็บเรือและแสดงการฝึกพายของพวกฝีพาย ต่อจากประตูกำแพงเมืองมีซุ้มประตูและมีสะพานขนาดใหญ่ลงน้ำเห็นช้างพลายกำลังเดินออกจากประตูเพื่ออาบน้ำในคลอง ซึ่งนับเป็นภาพจิตรกรรมที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และโบราณคดี เพราะได้แสดงถึงชีวิตความเป็นอยู่ และลักษณะชุมชนของคนในสมัยนั้นเป็นอย่างดี หน้าบันพระอุโบสถจำหลักไม้เป็นรูปเทพพนมบนลายก้านขดเป็นฝีมือของช่างสมัยอยุธยา

พระประธาน ในพระอุโบสถ เป็นพระพุทธรูปปูนปั้น ลงรักปิดทอง ปางมารวิชัย หน้าตัก ๔ ศอก ๔ นิ้ว และมีพระอัครสาวก ชายขวา ประดิษฐานอยู่บนแท่นชุกชี

พระวิหาร เป็นอาคารก่ออิฐถือปูน หลังคามุงกระเบื้อง แบบสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น ภายในประดิษฐานพระพุทธรูปปูนปั้นลงรักปิดทอง ปางมารวิชัย มีจำนวน ๑๐ องค์ บนแท่นชุกชีมีพระพุทธรูปองค์ใหญ่ ๑ องค์ และมีองค์เล็กกว่าตั้งลดหลั่นลงมาอีก ๓ แถว มีลักษณะอย่างเดียวกันทุกองค์

นอกจากนี้ยังมีกุฏิสงฆ์ สร้างในรัชกาลที่ ๕ หลายหลัง และมีศาลาโถงสร้างไว้ตรงมุมกำแพงแก้วทั้ง ๔ มุม

หอไตร เป็นอาคารไม้ กว้าง ๔ เมตร ยาว ๕ เมตร สร้างเมื่อปีพุทธศักราช ๒๔๕๗

หอระฆัง เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ๓ ชั้น รูปร่างคล้ายป้อมฝรั่ง ชั้นที่ ๑ ประดิษฐานพระพุทธรูป ๒ รัชงอยู่ชั้นล่าง

ศาลาการเปรียญ เป็นอาคารไม้ หลังคามุงกระเบื้อง กว้าง ๑๐.๗๐ เมตร ยาว ๑๙.๘๐ เมตร

ธรรมาสน์ เป็นไม้จำหลัก แบบบุษบก ๓ ชั้น

ปัจจุบัน **พระครูสิริสุวรรณคุณ** (ทองสุข สุขธมโม) เป็นเจ้าอาวาส

